19/03/2022

Β’ Στάση των Χαιρετισμών στον Όσιο Αντώνιο Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στην Β’ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων την Παρασκευή, 18 Μαρτίου, το απόγευμα, όπου και κήρυξε τον θείο λόγο.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Πυρίμορφον ὄχημα τοῦ Λόγου, χαῖρε, Δέσποινα, ἔμψυχε παράδει-σε τό ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τόν Κύριον».

Ἄν τό πλῆθος τῶν ἀρετῶν καί τῶν χαρίτων τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τόκου κάνουν τόν ἱερό ὑμνογράφο καί ποιητή τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκα-θίστου ὕμνου νά ὁμολογεῖ ὅτι «οὐ σθένει γλῶσσα, Δέσποινα, ὑμνολο-γῆσαι σε», ὅτι δηλαδή ἡ ἀνθρώπινη γλώσσα δέν ἔχει τή δύναμη νά ὑμνήσει τή Δέσποινα τοῦ κόσμου καί κυρία τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἀδυναμία αὐτή δέν τόν ἐμποδίζει νά κοσμεῖ μέ θαυμά-σια ἐπίθετα καί

σπάνιες μεταφορές τό ἱερό πρόσωπο τῆς Παναγίας Παρ-θένου.

Σέ μία ἀπό αὐτές ἄς σταθοῦμε ἀπό-ψε, γιά νά κατα-νοήσουμε τί ση-μαίνει γιά τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἀλλά καί τί σημαίνει γιά ὅλους ἐμᾶς πού τήν τιμοῦμε καί τῆς ἐκ-φράζουμε τόν σεβασμό καί τήν ἀγάπη μας ψάλλοντας κάθε Παρα-σκευή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσα-ρακοστῆς τούς Χαιρετισμούς της, τό «ἔμψυχε παράδεισε τό ξύ-λον ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τόν Κύ-ριον» πού ψάλαμε προηγουμένως.

«Ἔμψυχο παράδεισο» ἀποκαλεῖ τήν Κυρία Θεοτόκο ὁ ἱερός ὑμνο-γρά-φος. Τί εἶναι ὅμως ὁ παράδει-σος γιά νά τήν παρομοιάζει μέ αὐτόν;

Παράδεισος δέν εἶναι ἁπλῶς ὁ τόπος, τόν ὁποῖο δημιούργησε ὁ Θεός γιά χάρη τῶν ἀνθρώπων, δέν εἶναι μόνο ὅλος ὁ κόσμος καί ἡ ὑπέροχη φύση πού μᾶς χάρισε ἡ ἀγάπη τοῦ Πλάστου μας γιά νά τήν ἀπολαμβάνουμε, γιατί ὅλα αὐτά συνεχίζουν νά ὑπάρχουν γύρω μας, καί μετά τήν ἔξοδο τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν παράδεισο.

Αὐτό πού ἔκανε τόν τόπο στόν ὁποῖο ἐγκα-τέστησε ὁ Θεός τούς πρωτοπλά-στους ἀληθινό παράδει-σο ἦταν ἡ παρουσία του. Τόν κῆπο τῆς Ἐδέμ τόν ἔκανε παράδεισο ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο μπο-ροῦσαν νά αἰσθάνονται δίπλα τους καί νά συνομιλοῦν μαζί του, καί ἡ κοι-νωνία αὐτή μέ τόν Θεό χάριζε στούς πρωτοπλάστους τήν εὐδαι-μονία τήν ὁποία ἀπολάμβαναν. Γι᾽ αὐτό καί, ὅταν οἱ πρωτόπλαστοι ἁμάρτησαν καί ἐξέπεσαν τοῦ πα-ρα-δείσου, δέν

στερήθηκαν τή δημι-ουργία τοῦ Θεοῦ ἀλλά τόν Θεό, καί ὁ κόσμος χωρίς τόν Θεό δέν εἶναι παράδεισος. Δοκίμασαν τόν καρπό τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς, παρακού-ο-ντας τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ καί ἀντί νά κερδίσουν τή ζωή, τήν ἔχασαν, γιατί «τά ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας» εἶναι «θάνατος».

Νά, λοιπόν, γιατί ὁ ἱερός ὑμνο-γρά-φος ἀποκαλεῖ τήν Ὑπεραγία Θεο-τόκο «ἔμψυχο παράδεισο». Διότι ἡ Παναγία Παρθένος ἦταν δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί ὁ κόσμος ὁλόκληρος, καί εἶχε φρο-ντίσει νά καλλιεργήσει στήν ψυχή της εὔοσμα φυτά ἀρετῶν, τά ὁποῖα τήν κοσμοῦσαν καί τήν ἔκαναν «κεχαριτωμένη», ὥστε ὁ Θεός νά ἐπιβλέψει ἐπ᾽ αὐτήν καί νά τήν ἐπιλέξει ἀπό ὅλους τούς ἀνθρώ-πους, γιά νά τήν καταστήσει συνερ-γό του στό σχέδιο τῆς σωτηρίας, γιά νά τήν καταστήσει Μητέρα του, γιά νά τήν καταστήσει «ὄχημα» διά τοῦ ὁποίου ὁ πεπτωκώς ἄνθρωπος θά ἐπέστρεφε καί πάλι ἐκεῖ ἀπό ὅπου ἐξέπεσε, δηλαδή στόν παράδεισο τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Εἶναι παράδεισος ἔμψυχος ἡ Ὑπε-ραγία Θεοτόκος, γιατί ἔχει μέσα της τόν Θεό, πού «ἐνοικεῖ καί ἐμπε-ριπατεῖ» στήν ψυχή ὅσων τηροῦν τίς ἐντολές του. Ἔχει τό Πνεῦμα τό ἅγιο πού ἔρχεται γιά νά τήν ἐπι-σκι-άσει καί νά τήν καταστήσει Μη-τέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καί ἀκόμη φέρει στά σπλάγχνα της τόν ἴδιο τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι κατά τόν ἱερό ὑμνογράφο «τό ξύλον τῆς ζω-ῆς», ἐφόσον μέ τή σταυρική θυσία καί τήν ἀνάστασή του ζωοποιεῖ τόν νεκρό ἀπό τήν ἁμαρτία ἄνθρωπο.

Ὑμνώντας, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀπό--ψε τήν Κυρία Θεοτόκο ὡς ἔμ-ψυ--χο παράδεισο, ἄς ἐκφράσουμε τήν εὐγνωμοσύνη καί τήν εὐχαρι-στία μας πρός τήν Ὑπεραγία Θεο-τόκο, ἡ ὁποία ὄχι μόνο μέ τήν ὑπακοή της στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἄνοιξε γιά ὅλους τούς ἀν-θρώ-πους τόν κεκλεισμένο διά τῆς παρακοῆς μας παράδεισο, ἀλλά καί συνεχίζει νά συμπαρίσταται καί καθοδηγεῖ ὅσους ἀγωνίζονται νά φθάσουν καί νά κερδίσουν τόν παράδεισο.

Ἄς ἐκφράσουμε τήν εὐγνωμο-σύ-νη μας πρός τήν Παναγία μας μέ τήν προσπάθειά μας καί τόν προ-σω-πικό μας ἀγώνα νά καταστή-σουμε καί ἐμεῖς τήν ψυχή μας κῆπο ἀρε-τῶν, στόν ὁποῖο νά εὐαρεστεῖ-ται νά κατοικεῖ καί νά ἐμπεριπατεῖ ὁ Θεός, ὅπως ἔκανε καί στή δική της ψυχή καί ὕπαρξη, γιά νά αἰσθανόμεθα τήν παρουσία του καί τή χάρη του, ἡ ὁποία θά μᾶς ἐνι-σχύει στόν ἀγώνα μας, ὥστε νά ἀντιμετωπίζουμε τίς δυσκολίες καί τούς πειρασμούς τῆς παρούσης ζωῆς καί νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του, ὅπως ἔζησε καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος.

Καί ἄς παρακαλέσουμε τήν Παναγία Παρθένο, ἰδιαιτέρως ὅλες αὐτές τίς ἡμέρες, ὅλη αὐτή τήν περίοδο, πού εἶναι μία περίοδος ἀφιερωμένη καί σέ Ἐκείνη, ἄς τήν

παρακαλέσουμε νά ἱκετεύσει καί Ἐκείνη τόν Υἱό της νά φέρει τήν εἰρήνη στόν κόσμο, νά φέρει εἰρήνη μεταξύ τῶν ὁμοδόξων λαῶν, ὀρθοδόξων λαῶν, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν στόν ἴδιο Θεό ὀρθοδόξως, καί παρά ταῦτα βλέπετε ὅτι ὑπάρχει μεταξύ τους αὐτός ὁ πόλεμος καί αὐτή ἡ καταστροφή. Ἄς προσευχηθοῦμε καί Ἐκείνη νά παρακαλέσει τόν Υἱό της πού εἶναι ὁ ἄρχων τῆς εἰρήνης, νά φέρει τήν εἰρήνη, νά καταπαύσει αὐτή τή μεγάλη καταστροφή, πού κανείς δέν ξέρει ποιές συνέπειες θά φέρει σέ ὅλο τόν κόσμο.

Για φωτογραφίες κάντε κλικ εδώ